

Štev. 1.

V Ljubljani, 1. prosinca 1911.

Leto XII.

Materi.

Uboga moja mamica,
zakaj si mi umrla,
oči preblage svoje si
za vedno mi zaprla?

Predobra moja mamica,
kdo li me bo tolažil,
kadär srce bo žalostno —
kdo li mu bol bo blažil?

Preskrbna moja mamica,
kdo li bo mislil name,
kadär vihar življenja spet
z vso silo me objame?

Edina moja mamica,
kje naj srce te išče?
Spomin naté, tvoj sveti grob —
to mi je zavetišče.

O, srečna moja mamica,
vse zlo si ti prebila.
A meni — kaj ostalo je?
Življenja bridka sila!

E. Gangl.